

Bäckahästen,

gav sig ofta till Kåre i en gammal
gård (c:a 300 år). Det var endast vid natten
och vintern, som han "for natten". När
en yngre kunde gårdens fäst, var
de som Kåre kunde gårdens i stället
hålla, han kan som fr. ägare framman
in på "Stenoren" framför bonings-
längan och böra till en led, där han
alltid brukade stå och sprang
sedan ut på vägen. I stället
kunde han ej komma, ty mannen
på stället hade slagit stål i "Sten-
naren".

(Björkstammen har sin den Stenore stam)

O. Espinosa, Frösta län.
Söder län

Famndda hos -

II . 3162

mot bäckahästen

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

På en ställe var lils lilsne tjänt,
pingo de cverig jost för Bäckahästen
Han kom in i stallet och katter
och red lils terna, så de vore
vinstagna och "lägg i" "Hiten" och spar-
kare. Lils lilsne kunnat ej dra och
så till sist fick han en last av lils
glans lilsne an lils en lils
förs på lils lilsne och lilsne.
Först lilsne han och lils lilsne och
han sedan ut och lils lilsne
lilsne" för att kunnat bli lils lilsne
lilsne." Nu sedan kom lils lilsne
och cverig lils in i stallet.

Gjærrød, Gjærrød.

En gång var Jöns Nilsson ute och
körde med skutan. Där, där var
stannade sedan och en stor last
stod framför dem med guld man
och kända bryr. Jöns Nilsson "bräkte
en spule i kassan och slängde
vinn för men kasten ble stå-
andes. Hans bror Per, som sat sig
i bänken, la sig ner i bänken och
tråk opp. Men Per i Jesse kam-
va ska vi ta oss till i sin fortän-
ten ära. Sin körde han i sin ge-
nom kaj färd, som la baka gli-
se underen." Bäckströmsten bryr
mest, som var en dinnit i kassan.

Lindqvist, Olof L.

IV. 3162

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

4

På en ställe i boerlön "hörde
mannen en man säga att han
å sprang i skogen med sin
skäp. Han kom så snart ut
att ingen såg honom. Men när han
så kom i ögen, hörde han de-
slutna af en stor man de i sa:
de ha ju de man som inte
kan stå borta" i en det skulle
han ej säga, ty efter detta blev
han mycket borta.

Torvald.

V.

Han skulle ju ha gått
och njutit om morgnaden kl. 4.

hvar hon lyfta ty det var ett stort.
Kommen Fri "ganska bra" ser hon en
Paul, som står där. Hon gick förbi,
men mannen kände sig om och gick
i jämlorost med henne. Han
gick konstigt och "gastigt", liksom
hon har haft grunnskrub (galoner)
än. Hans kont bort till skåpet, han
leder in till ängen, försöker han
och när hon kommit Fri och andra
än och skulle försöka, hördet en
våldigt plums liksom en skett
mitt under bron och hon segnade
ned på förskräckelse och skrek:
"Ack, Herre Gud!" och den för-
blev ännu lugn och tyst. De små
hänsele vägrade hon ej ontala för sin
långt efteråt.

Mosar, beo

En ryktare på Björnsborg skulle,
 då en bofälvat, lägga kalven i en korg
 och bära den bort till en källa. Kalven
 låg på "tället" när ryktaren kom ut.
 Han skulle förvissa sig, om det
 var en tjur - eller kungkalv, slög den
 till en skräck och hoppade så högt
 och försann utom ören. Det var
 en besynerlig kare, för den hade
 en hälsfot.

U. Åbo hr.

VII.

När den äldre följande en te'n
 skulle på sin förtörst stöt om en vit häst
 för Balders lott. Det var besynerligt,

Tänkte han ha de skaffat sig en
 vit häst så. Han kunde inte
 komma fram ty hästen slår sig
 på hälen och plinorade honom.
 Då gick han en annan väg, men
 också där slog hästen och "gann"
 honom. Till sist slog han till den
 och då försvann den.

U. Asbo Es.

VIII.

LUNDS UNIVERSITETS
 FOLKMINNESARKIV

Bäcka hästen uppenbarar sig
 endast i vår och hösten, som flyttar
 i norr och söder. Många gånger
 men nu är de bäckarna i
 Solund kan de räddas som
 de slog över kanten, så att
 han slapp upp.

Brösarp, Asbo Es.

IX 3162

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV 8

En flicka hade en kasse
med sig väcken och kassar
vatten och sig hemkommer för,
sag hon tymer. En gång sag
hon stug-gulvet fient och kassa
kasser, en annan gång var
gången full med "fäbörger
kryg" - där någon kassar
ut för allting, brukade de
alltitt kassar, på och under
gicko om.

Bråns, Rev.

X

En kvinna kom en och pröva
ut på isen och lekte. Där kom
den och, uppenbarade sig en
kass. På samma sätt sig upp.

på ryggen. ~~Ja~~ och ju fler, om
 Konf. upp, ju längre blev ryggen på
 lästern. Till sist ropade de an
 på denna "Sons i Jesu Namn" och
 ömtidsligt låg alla på isen och
 lästern var försvunnen.

Börarp, Rev.

XI.

LUNDS UNIVERSITETS
 FOLKMINNESARKIV

De va Holians po kvällen, när ju
 så en vid läst ve jämt. Ja kom till
 te pass bodaga mig men ja gick mitt
 efter läst i pågick entreprenad. De
 va lapparna, som en har kommit ut från.

Börarp, Rev.

XII.

Ja kuta i en äm, uote va de vi,

3162 10
kui ja kom förbi båtjen i Kvällningen
så sto där en båt i bogen i sjöns
båtja-riijelen.

Mösa, Rels.

XIII.
Kun Anna jättä a vinta, fitt
kun syn po ote ftoit laut, vtu
öaj, tne jätt po laktama.

Mösa, Rels.

LUND UNIVERSITY
FOLKMINNESARKIV

XIV.

Kor sa, adt Jies han vatte ut
aut som teitast a rita po båtjaahanten
han va borte i times tid, a när han
kom ijin, va han så vitt som han
kare fittat si. Båtjen rämnar öffe
a re höras, när båtjen kom i bogen.

3162. 11
Lad de skranda i bätjen. Jins Fore
änni snattja om soft.
Mörs, Abs.

XV

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Min far var en gång ute och
red och råk, som de var, som en Poim-
na och gick än till den ena kistan
och än till den andra om kasten.
Danne blev snart olycklig, men
då de kommit till för det för-
mannen smattade ut och sedan
kur det i långt och had kasten
kunne springa.

De e rikstid samt, för min
äster bor har sjätte varit en. Sam
en gång må.

Kästusad. Får

Bäckan amman.

En gång skenue Linn och
 en amman för, som hette Tilda
 på wärdshuset. Det var långt öfver
 på den lilla yttre vägen till
 Bäckan som det var, hörde Linn en
 massa skälla, som följde efter
 henne. Hon ble i ett ögonblick
 förtvålad och började sjunga långt
 utan vett. Länga tid var hon på
 vägen. Tilda märkte ingenting
 utan släpa och drog af alla krafter
 för att få Linn med sig. När
 de gån 3 fjärdingväg, kom de till
 en bäck och så lyftade de båda
 hvar sin del och Linn ble klar.

vakten. Då fristat hon, att hon kafa
 följc med bäckemannen och be-
 gäp och en, den "förknäckstij
 gäp" hon varit ute för och
 tackade Tilda i alla sina åter-
 ständse dagar, för att hon hade
 släpat och släkt för att få henne
 med hem.

Skippan, U. Åbo lsd.

II.

LUNDS UNIVERSITETS
 FOLKMINNESARKIV

Bäckemannen hade sin beuro
 vid torvet igen. En lins sprang ofta
 upp vid tidan om vägen och
 följdes av vägpävarne. Holand sag
 dock ut om en lyktan.

U. Åbo.

En natt var en kvinna på Björk
stet och byrde kom bakomman
in och lifte sin dricka. Men i stället
slog kvinnan ut efter honom. Han
blev sedan svart spott i lång tid
senare.

U. V. 10 10 10.